

Absztrakt

A japán nők angol nyelv és kultúra iránti vágyáról szóló eddigi kutatások főként konvencionálisan tárgyalták a vágyat, a kelet/mátság binaritása által kiváltott ideológiai gondolkodás melléktermékének tekintve azt. A Nyugat iránti rajongás e diskurzusában a vágyat gyakran az akogare (vágyakozás) ideológiáján keresztül artikulálták, ami arra utal, hogy a vágy a hiány gondolatára és egy gyakran elérhetetlennek vélt tárgyra való törekvésre épül. Jelen interdiszciplináris tanulmánynak az a célja, hogy a vágy fogalmát a feminista filozófiai gondolkodás kontextusából kiindulva újragondolja és az akogare-nál dinamikusabb értelmezést javasoljon. A vágy fogalmának újragondolását huszonnyolc, angolul beszélő japán nővel készített interjúra, valamint a 2019-ben és 2022-ben Japánban tett terepmunka során végzett megfigyeléseimre fogom megalapozni. Amellett érvelek, hogy Japán és a fiatal japán nők sajátos csoportjának kulturális környezete jelentős támpontot nyújt ahhoz, hogyan lehet ezt a vágyat interdiszciplináris keretek között értelmezni. Ezt figyelembe véve az adatok két perspektíva jelenlétére utalnak: (1) az akogare ideológiája még mindig uralkodó a kortárs japán angol nyelvi közegben, és (2) a globalizációval és a technológiai fejlődéssel összhangban a vágy megértésében és értelmezésében változások következtek be az angolul tanuló japán nők kontextusában, vagyis újabb vágyak jelentek meg. A tanulmány során megmutatom, milyen magyarázatokat tár fel ennek a vágnak a vizsgálata a formálható női szubjektivitások kialakulásával kapcsolatban, amely szubjektumok az angol nyelv (beszélése) iránti vágyban és azon keresztül alakulnak ki. Ezek az eredmények azt mutatják, hogy ezeknek a nőknek a vágyai nem érthetők meg kizárólag a Nyugat iránti rajongás diskurzusán keresztül; ezek sokkal sokrétűbbek és túlmutatnak az akogare ideológiáján.

Kulcsszavak: Az angol nyelvi ideológiák, a vágy plaszticitása, akogare, japán nők, orientalizmus és occidentalizmus.